

Балкански.

Илю ! (*Илю се явява*). Испроводи Тахсинъ паша и другарътъ му до голѣмий пътъ. Отъ тамъ ште се завърнешъ при Сребря и ште му дадешъ това писмо. То заповѣда освобождение то на Самоводенци. Заптии ти, които ги водятъ, ште ги оставятъ вамъ за да ги върнете въ село то имъ.

Тахсинъ паша.

Заптии ти . . .

Балкански.

Всяко наставление колко то за заптии ти би било обидно за моити момчета. Никому отъ тѣхъ ни космъ нѣма да се поврѣди. И така добръ пътъ.

Тахсинъ паша.

Балкански, дано никога не ти потрѣбова моята помошть . . . Нъ ако, не дай Боже, нужда та се прѣдстави, смѣтай върху ми . . . Тежко задължение зимамъ, нъ оште по-тежко ште ми бѣде да го не удържа....

Балкански.

Дано се не каешъ нѣкога, че така лесно си далъ думата си.

(*Тахсинъ паша и Маринъ излизатъ*).

ЯВЛЕНИЕ VI.

Балкански, Цвѣтко, Стефанъ, Петко.

Балкански.

Не е благоразумно, другари, да бъдемъ повече врѣме заедно. Трѣбова да се прѣснемъ. Днесъ е вторникъ. До другий вторникъ изберете си всякой по едно село и установете се тамъ тихо и безмълвно. Никой да не знае, кои сте и кѣдѣ сте. Въ вторникъ дойдете въ Търново. Тамъ ште ви кажатъ кѣдѣ да ме трѣсите. Лозинка та ште бѣде : рамазанътъ наближава. Слѣдъ нѣколко деня отечество то ни обѣштава славна и юнашка смърть. Въ рѣцѣтъ ни е да я дочекаме. (*Хвалита ги за рѣцѣтъ*). Добро видѣние.

(*Цвѣтко, Стефанъ и Петко излизатъ*).